

Ad notam: D.U. 163

1. Krisztusban árad élet e világra: - hordja sebünket, elveszi halálunk; -
Atyja jobbára visszatérve ül már - mennyei trónján.
2. István az első, ki az ő nyomában - szolgáljaként jár fényes hivatásban, -
melyet az Úrnak sugalmazó Lelke - benne kisarjaszt.
3. Közapor hull rá, állja rendületlen, - állja a gyilkos harag tombolását; -
irgalmas szívvel üldözőit félti - s hálaimát mond.
4. Sírva könyörgünk első vértanúnkhoz: - szent polgártársa üdvözült karoknak, -
fényes mennyország örököse vagy már, - áldva tekints ránk!
5. Zengjük ma együtt vértanúk karával: - hála, dicsőség a Szentháromságnak, -
akitől István elsőként kaphatta - hős koszorúját. Ámen.

D.U. 34

1. Krisztus Jézus született, örvendezzünk, néki örömeinket zengedezzünk!
Dávidnak véréből, tiszta szűz méhéből született Krisztus nekünk.
2. A szüzesség liljoma kivirágzott, s megtermé a mennyei szép virágot.
A kegyes Jézuska minékünk meghozta születvén, a váltságot.

D.U. 37

1. Az Ige megtestesült Názáretben, kit Mária szűzen szült Betlehemben.
Itt vagyon elrejtve kenyérszínben, imádjuk mindnyájan egyetemben!
2. Ezt az igaz nagy Isten bölcsessége mindeneknek javára cselekedte,
mely dolgon angyalok csodálkoznak, emberek, állatok álmélkodnak.
3. Betlehembe ne menjünk, föltaláljuk: jelen e szent oltáron, s magasztaljuk.
Mert szívünk ha tiszta és ártatlan, kedvesebb az neki, mint az arany.
4. Dicsőség és dicséret az Atyának, e világra született szent Fiának,
És vele a kegyes Szentléleknek, Szentháromságban az egy Istennek!

D.U. 26

1. Dicsőség mennyben az Istennek! Dicsőség mennyben az Istennek!
Az angyali seregek vígan így énekelnek: Dicsőség, dicsőség Istennek!
2. Békesség földön az embernek! Békesség földön az embernek!
Kit az igaz szeretet a kis Jézushoz vezet: Békesség, békesség embernek!

ZÁRÓÉNEK: D.U. 43

1. Mennyből az angyal lejött hozzátok, - pásztorok, pásztorok - hogy Betlehembe sietve
menvén - lássátok, lássátok. 2. Istennek Fia, aki született - jászolban, jászolban, - Ő leszen
néktek Üdvözítőtok - valóban, valóban. 3. Mellette vagyon az édesanyja, - Mária, Mária: -
barmok közt fekszik, jászolban nyugszik - Szent Fia, Szent Fia. 4. El is menének köszöntésére -
azonnal, azonnal, - szép ajándékot vivén szívökben - magukkal, magukkal. 5. A kis Jézuskát
egyenlőképpen - imádják, imádják, - a nagy Uristent ilyen nagy jóért - mind áldják, mind
áldják.

D.U. 30

1. Vigasságos, hangos nagy örömünk támadt, - megszületett Jézus a beteg
világnak, - felragyog immáron fényességes napja - Isten irgalmának.
2. Ősidőktől várták, ezredévek teltek, - prófétaszó zengte: eljön majd a
Gyermek, - szűz anya szül nekünk csodálatos Istent, - Béke-fejedelmet.
3. Örvendez a nap, hold, csillagok vigadnak, - fenn a magas égen fényesen
ragyognak, - hogy immár itt vagyon a mennyei váltság - földi halandóknak.
4. Azért mi is néki mindnyájan örvendjünk, - az újszülött Krisztus kedvét lelje
bennünk, - angyalok, pásztorok seregével együtt - glóriát hirdessünk!

Szerk: Józsa D. cantodominio.com

SZENT ISTVÁN ELSŐ VÉRTANÚ - S. STEPHANI, PROTOMARTYRIS Dec. 26.

Az apostolok segítőtársai, a szerepek közül a Szentírás elsőként és megkülönböztetett módon említi Szent Istvánt. Ő *hittel és Szentlélekkel* eltelt férfi (ApCsel 6, 5). Hittel és Szentlélekkel vetette magát bele az Isten ügyéért való munkálkodásba. Olyannyira, hogy buzgósága gyűlöletet váltott ki, a zsidóság egy részéből. Hitét nem törte meg a szenvedés, mert Jézusért élt, és Jézust látta a megnyílt égben. A vértanúság pálmája a betlehemi jászol mellett arra figyelmeztet, hogy áldozatok árán is hűségesnek kell maradnunk az Istengyermekekhez. A karácsonyi szeretet tetteket, áldozatokat kíván mindnyájunktól.

SZENTÍRÁSI SZAKASZOK: ApCsel 6,8-10: 7, 54-59 / Mt 10, 17-22

Urunk, Istenünk, add, hogy kövessük annak példáját, akit ma tisztelünk; tanuljuk meg szeretni ellenségeinket, hiszen ma Szent István vértanú mennyei születése napját ünnepeljük, aki üldözőiért is tudott imádkozni. A mi Urunk, Jézus Krisztus, a te Fiad által, aki veled él és uralkodik a Szentlélekkel egységben, Isten mindörökkön-örökké.

GYÚJTÓÉNEK: D.U. 48

1. Megszületett már mennyei Király Szűz Máriának tiszta méhéből.
R.) Ünnepet ülvén mi vigadjunk, újszülött Úrnak hódoljunk!
2. Régen megírták ezt a próféták, hogy Fiat szül majd egy nemes virág. **R.**
3. Hatalmas lesz ő, a kisded Gyermek, eltíporja majd az ellenséget. **R.**
4. Győzedelmet vesz a kárhozaton, győzedelmet vesz örök halálon. **R.**
5. Követte Urát boldog Szent István, első mártírja a mi hitünknek. **R.**
6. Nagy hálát adjunk az Úr Jézusnak, az üdvözítő áldott Krisztusnak. **R.**

Ad notam: D.U. 2 STEPHANO PRIMO MARTYRI

1. István az első vártanú, - ma róla zengjünk éneket, - az éneklőnek édeset, - s a hívő népnek
hasznosat! 2. Mert vérét ontva Krisztusért - az ő nyomába léphetett, - szeretve mindhalálig, így
- az üdv útját mutatta meg. 3. Apostolok ítélete: - ő szolgálatra érdemes, a vértanúság zászlaját
- elsőnek állva lengeti. 4. Hírnévre méltó glória, - és boldogságos győzelem! - Istvánnak mily
kitüntetés, - Urát hogy így követheti! 5. Szemét az égre emeli, - látja az Atyát és Fiút, - s
kiáltja: „él a mennyben az, - kit lelkesen megöltetek!” 6. Dühödten reá rontanak, - s követ
ragadnak válaszul, - most egyek mind, megölni őt, - Krisztus vitélő harcosát. 7. István az égre
feltekint, - lelkét ajánlva halni kész, - kegyetlen üldözőiért - imádságával esdekel. 8. „Isten, te
mindent alkotó, - ne tudd be nekik ezt a bűnt, - istentelenség bár e tett, - de kérésemre
megbocsásd!” 9. Urunk, dicsérünk tégedet, - aki a Szűznek fia vagy, - Atyádat és Szent
Lelkedet - örökké, minden századon. Ámen

- D.U. 49 1. Íme, egykor Szent István nagy hittel fölállott, és a papi tanácsban bátran ekképp
szólt: „Kit az Írás jövendölt, ti megvetettétek, a várva várt Messiást megfeszítettétek!”
2. Alázatos Szent István, mikor őket feddi, hívó szóval kérleli, bűnbánatra inti:
de ezt hallván felindul mindnyájuk haragja, „kövezzék meg!” gonoszul ki-ki azt kiáltja.
3. Szent István az egekre fölemelvén szemét, látja Urát, Krisztusát bátorítja szívét:
azokért, kik kövezik, így kéri Istenét: „Ne nézd a nép vakságát, bocsásd minden bűnét!”
4. Dicsérünk most tégedet, Urunk, áldott Jézus, ki miértünk születettél, megváltó szent
Krisztus! Hálát adunk tenéked első vértanúért, aki nálad közbenjár küzdő egyházadért.

INTROITUS: Gr. R. ETENIM SEDERUNT PRINCIPES 118.zs.23.86.1

Ösz-szegyültek a fe-je-del-mek és el-le-nem szól-tak: s a gonoszok ül-döz-tek

en-gem, se-gíts meg, U-ram. (1.t.)

*

(Megnyílt az ég kapuja Szent István előtt: †

ő az első a vértanúk /sorában, * aki elnyerte a mennyben a győzelmi /koronát.)

Boldogok, kik szeplőtelenek az ő /útjukon, * és az Úr törvénye szerint /járnak.

Dicsőség az Atyának és /Fiúnak * és Szentlélek /Istennek.

Miképpen kezdetben vala, most és /mindenkor, * és mindörökkön örökké Ámen. **Ant.**

Vagy: INTROITUS: G. H. 439 LÆTABITUR JUSTUS 63. zs.11. 2-3

Ví-gad majd az i-gaz az Úr-ban, és bí-zik ben-ne, dicsekedhet-nek mind

az e-gye-nes szí-vü-ek. (7.t.) *

Hallgasd meg, Isten, az én panaszom /szavát, * az ellenség félelmétől mentsd meg a /lelkemet!
Oltalmaz meg engem a rosszakarók gyülekeze/tétől, * és a gonosztevők sokasá/gától. **Ant.**

Dicsőség az Atyának és /Fiúnak * és Szentlélek /Istennek.

Miképpen kezdetben vala, most és /mindenkor * és mindörökkön örökké /Ámen. **Ant.**

KYRIE: D.U. 415

Kyrie eleison: Született világ Megváltója, angyalok jöttek, új hírt hoztak
Betlehemben. Kyrie eleison, Kyrie eleison.

Christe eleison: Örök Atyának szent Igéje íme, hallgat, most nem szólhat
Betlehemben. Christe eleison, Christe eleison.

Kyrie eleison: Üdvösségünknek kútforrása emberré lett s világra jött
Betlehemben. Kyrie eleison, Kyrie eleison.

GLORIA: D. U. 422

Dicsőség a magasságban Istennek, és a földön békesség a jóakarátú embereknek. Dicsőítünk
téged, áldunk téged, imádunk téged, magasztalunk téged, hálát adunk néked nagydicsőségedért,
Urunk és Istenünk, mennyei Király, mindenható Atyaisten. Urunk, Jézus Krisztus, egyszülött
Fiú, Urunk és Istenünk, Isten Báránya, az Atyának Fia, te elveszed a világ bűneit, irgalmaz
nekünk; te elveszed a világ bűneit, hallgasd meg könyörgésünket. Te az Atya jobbján ülsz,
irgalmaz nekünk. Mert egyedül te vagy Szent, te vagy az Úr, te vagy az egyetlen Főlség, Jézus
Krisztus, a Szentlélekkel együtt, az Atyaisten dicsőségében. Ámen.

GRADUALE: D.U. 49b / 2 SEDERUNT PRINCIPES 118. zs. 23. 86. v

Az üldözött vértanú segélykiáltása Istenhez, midőn valóban összegyűltek ellene a papi fejedelmek és írástudók.

R.) Összegyűltek a fejedelmek, és ellenem szóltak, * gonoszul üldöztek engem.

V.) Segíts meg engem, Uram, † én Istenem, * szabadíts meg irgalmas/ságodért.

Gonoszul üldöztek... Összegyűltek...

Vagy: VÁLASZOS ZSOLTÁR

Én Uram, én Istenem, * kezedbe ajánlom lelkemet. 30. zs. 6. v

ALLELUIA: VIDEO CAELOS ApCsel 7, 56

Istennek mindent felülmúló válasza a vértanú kiáltására: nem földi életét menti meg, hanem a látomás által teljes bizonyosságot ad neki hitének és reményének igazáról.

V.) Megnyílván látom az eget, * és Jézus állni az Isten erejének jobbján.

Vagy:Áldott, aki az Úr nevében közeleg, * Isten az Úr, és reánk árasztja fényét. 117. zs. 26a.27a

OFFERTORIUM: G. H. 48

ELEGERUNT APOSTOLI ApCsel 6,5 /7,59 / 6,15 / 7,57. 58. 60 / Lk 23,34

Az offertórium pillanatában szemünk elé állítjuk a magát egészen Istennek ajánló, Krisztushoz hasonlóvá váló vértanút: az Eukarisztiában vele együtt pedig valamiképpen előtűnik is megnyílik az ég, s látjuk az Isten jobbján álló Emberfiát.

Kiválasztották az apostolok Istvánt, a levitát, - ki telve volt hittel és Szentlélekkel, +
kit azután megkövezték a zsidók, - miközben imád/kozott, mondván:*

R.) Uram, Jézus, vedd magadhoz /lelkemet!

V.1) Látták arcát, mintegy Isten angyalának arcát, +

és reá rohanván megkövezték /őt kövekkel, † miközben imádkozott, /mondván: **R.)**

V.2) Térdre esve István így imádkozott: + Uram Jézus, ne tudd ezt be ne/kik bűnül, †
mert nem tudják, mit cselek/szenek. **R.)**

Ad notam: D.U. 2

1. Ünneplő szívvel hódolunk - Szent István vértanú előtt, -
kit győztes harca béreként - elsőként illet palmaág.
2. Igaz tanúként vívja meg - harcát hamis tanúk között, -
s szent fényben Jézust látja már - Atyjának jobbján állani.
3. És most tehozzád fordulunk: - jöjj, áldott vértanúnk, segíts; -
szavad nekünk is nyissa meg - a menny királyi ajtaját!
4. Véredben mostad meg magad, - ezért ragyogsz oly fényesen; -
gondolj miránk is, pártfogolj, - dicsőségedben részesíts!
5. Ajándékként ezt adja meg - a Szűztől szűzen szült Fiú, -
és Atyja és a Lélek is, - ki él s uralkodik vele! Ámen.

COMMUNIO: G. H. 49 ECCE VIDEO CAELOS ApCsel 7,56 / 118. zs.

Í-me, lá-tom a meg-nyílt mennyet, s az Ember-fi-át ál-la-ni az Istennek jobbján.

(2.t) † *

(Míg kövezték Istvánt, így imád/kozott: * Uram, Jézus, vedd magadhoz lelkemet! ApCsel 7,58)

Boldogok, kik szeplőtelenek az ő /útjukon, * és az Úr törvénye szerint járnak.

Boldogok, kik az ő bizonyosságaira /figyelnek * teljes szívükből keresik őt. **Ant.**

Boldogok, akik a gonosztságtól megőrzik /magukat, * és az Úr útjain járnak.

Teljes szívemből kereslek /téged, * parancsaidtól ne hagyj eltérni engem. **Ant.**

Szívembe rejtettem a te /szavadat, * hogy ne vétsek ellened!

A gonoszság útját távoztasd el /tőlem, * könyörületedben adj törvényt nékem! **Ant.**